

QUEROIG i QUERMANÇÖ
AGERMANAMENT

*Em plau, avui, de cantar-te
oh! Querroig del Pirineu!
Molts mil·lenis ,van alçar-te
fins al núvols, l'alta sèu.*

*Els plegaments de la Terra
ens han fet roques gegants.
Vilajuïga no s'erra,
Quan ens proclama germans !*

*Ai, Querroig... ara ja toca
d'alçar nous murs, al bell cim;
de dignificar la roca,
coronada pel boirim*

*de mil·lenis plens d'història !
D'Empúries i Rosselló,
el Comtat ens donà glòria,
noblesa, vida i ressó.*

*No ens allunyen les fronteres
ni els imperis, o un estat.
De Nord a Sud, les alberes,
són camins de llibertat,*

*que el pròsper Rosselló uneixen
amb l'Empordà, Alt i bell.
Els humans els ressegueixen
mentre , amunt, canta un ocell.*

*Del teu cim, la noble alçada,
l·ligams fila per demà.
I en la comuna filada,
Quermançó et dona la mà !.*

(XAVIER HEREU)